

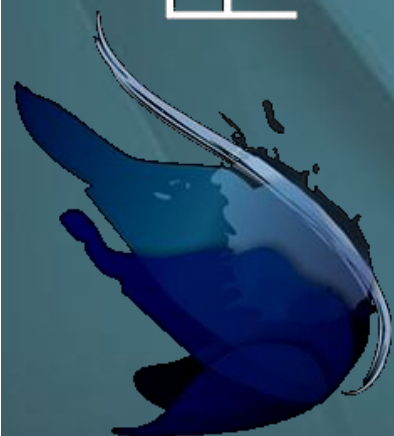
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

*До 25-ї річниці факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

PHILOLOGY

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Студентський науковий вісник

Рівне – 2017

УДК 80.4

А 43

ББК 80

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології: Студентський науковий вісник. – Рівне: РДГУ, 2017. – 275 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 29.12.2016.).

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТИПОЛОГІЯ ЖАНРУ ДЕТЕКТИВУ У КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Актуальність дослідження полягає у тому, що жанр детективу залишається недостатньо вивченим, через його відносну новизну у літературознавчій сфері.

Детективний роман чи оповідання є цілком законним літературним жанром, хоч діапазон його оцінок був доволі різноманітним – від повної негачії, зневаги, в'їдливого висміювання, пародіювання, недбалого прийняття як способу марнувати час у вагоні або черзі – аж до захопленого колекціонування читачами книжок детективного характеру і далі – до теоретичних досліджень, у яких на високому науковому рівні вивчають феномен цього літературного жанру.

Причини такого суперечливого ставлення до детективу криються у його парадоксальній природі. Сьогодні, коли у світовій літературі відбувається переоцінка цінностей, постає важлива проблема місця жанру детектива, історії його розвитку та типології у контексті світової літератури кінця XIX початку XX століття. У нашому дослідженні зроблено спробу показати загальні віхи історії розвитку детективного жанру та його різновидів у контексті зарубіжної літератури, визначити спільні та відмінні риси з близькими до нього жанрами.

У 90-х роках минулого століття з'являється ряд теоретичних робіт, присвячених вивченню жанрових особливостей та різновидів детективу, вітчизняних критиків та літературознавців: О.Іванов «Детектив: занепад чи розквіт»; М.Новікова, О.Барабан «Символіка детективу»; Г.Костюк «Про «Поклади золота»; А.Адамов «Мой любимый жанр – детектив» та ін. [1] У своєму дослідженні «Дивні манери надпопулярного жанру» Кіра Шахова визначила і дала загальну характеристику окремих типів детективної літератури, з'ясувала парадоксальну природу "чистого" детективу.

Мета даної статті – розглянути особливості історичного розвитку детективного жанру та дослідити основні види детективного роману.

Історія детективного жанру простежується з глибокої давнини. Т.Кестхеї вважає, що його елементи виявляють у Біблії (в історії Каїна та Авеля маємо злочин, убивцю, жертву, причину злочину, докази, спробу приховати злочин, навіть знаряддя вбивства; цар Соломон влаштовує психологічну пастку псевдоматері тощо).[6,120] Є.Мелетинський називає елементи жанру детективу в казках «Тисячі й однієї ночі», в середньовічній китайській новелістиці типу «хуабень». Простежуючи традиції детективного жанру, накопичування елементів, необхідних для його формування, дослідники Я.Маркулан, Т.Кестхеї та ін. називають імена Шекспіра, Вольтера, Бомарше, Годвіна, Діккенса, Бальзака. На думку Є.Мелетинського, найближче до створення зразка детективного жанру підійшов Е.Т.А.Гофман у своїй новелі «Мадемуазель де Скудері» (1818), де є і таємниця, і розслідування злочину, але «відсутній персонаж детектив, який уже мав місце в китайських новелах типу хуабень» [9, 76].

Детектив як цілісний і незалежний жанр виник в епоху романтизму (I пол. XIX ст.), якій передував період передромантизму, що виник як своєрідна реакція на просвітницький реалізм. З'явився класичний детектив, оскільки прагнення епохи озиратися назад не могло бути вічним. Рано чи пізно повинна була з'явитися література, яка б розкривала величезні можливості сучасної людини. Провідне місце у цей період зайняв маловідомий жанр готичного роману, який певною мірою, у подальшому вплинув на розвиток детектива. Готичний роман, або роман жахів, – це твір, у якому зображуються незвичайні ситуації, жахи пекла, страхітливі жорстокості, великі таємниці, що перетворюють людину на іграшку надприродних сил [6, 123]. Виник цей жанр у англійській літературі II половини XIX століття і у цей же час поширився і формувался у західноєвропейських країнах.

Готичний роман з його надзвичайністю та елементами страшного був основою появи різноманітних видів детективного роману. У готичному романі, чи як його ще іноді називали «роман жахів», особливо наочно виявилась переоцінка цінностей доби Просвітництва. Засновником цього жанру називають ім'я англійського письменника Гораса Уолпола (1717-1797), який побудував поблизу Лондона замок у готичному стилі, відкрив там друкарню і видавав свої книжки. Єдиний роман, що відрізнявся фантастикою і таємничо-похмурим тоном розповіді – це «Замок Отранто» (1765), який визначають як готичний. Наявність елемента таємниці і споріднює готичний роман з детективом, проте він не є власне детективним, а скоріше фантастичним.

Популярності теми про злочини і їхнє розслідування сприяв також розвиток у великих містах журналістики, особливо часта поява на сторінках газет репортажів карної хроніки. Сенсаційні повідомлення про скоєні злочини збуджували цікавість і хвилювання, спричиняли нетерплячі очікування подальших повідомлень подробиць про життєву драму. Подібні газетні репортажі карної хроніки можна вважати, у першому наближенні, безпосередніми попередниками детективного жанру [12, 175].

Відома точна дата народження детективного жанру, що, власне кажучи, відбрунькувався від свого прабатька-пригодницького й авантюрного роману. Установити час свого народження може далеко не кожний жанр. Для детектива ця дата-квітень 1841 року, коли в одному з американських журналів уперше з'явилася новела талановитого американця Едгара Алана По «Убивство на вулиці Морг». За нею пішли ще дві: «Таємниці Марі Піці» і «Викрадений лист» (1842—1844). Цими цікавими новелами («логічними оповіданнями», як назвав їх сам автор) геніальний американський письменник не тільки відкрив новий жанр у літературі, але й заклав основи його основних прийомів, чуйно «уловивши» його особливості, дивну специфіку й величезні можливості впливу на читача. І з'явився цей новий літературний жанр саме в США, у динамічній, молодій і ще не обтяженій багатовіковими традиціями країні [5,210].

Сьогодні поняття «детектив» містить у собі широку розмаїтість літературних творів. Вони розрізняються за безліччю показників. Як правило, автори не ставлять перед собою мети ідентифікувати свої романи в рамках якого-небудь жанру, і теоретичні питання про жанрову приналежність детективу перебувають в стадії розробки. Відразу зазначимо, що класичний детектив істотно відрізняється від того, що ми звикли сприймати під поняттям «детектив». В нашому дослідженні ми детально розглянемо особливості класичного детективу, тобто канонічні характеристики жанру, і його різновиди в літературному процесі, як головний прояв масової літератури.

Виділимо основні особливості детективного жанру. Основна властивість класичного детективу – повнота фактів. Розгадка таємниці не може будуватися на відомостях, які не були представлені читачеві в ході опису розслідування. До моменту, коли розслідування завершується, читач повинен мати досить інформації для того, щоб на її підставі самостійно знайти рішення. Можуть приховуватися лише окремі незначні подробиці, що не впливають на можливість розкриття загадки. По завершенні розслідування всі таємниці повинні бути розгадані, на всі питання – знайдено відповіді. Але в детективі ХХІ століття з'являються нові ознаки, так в романах автор дає безліч фактів стосовно злочину чи події, для того, щоб читач зміг вибудувати свою версію, але йому не вдається це зробити через різку зміну сюжетної лінії чи зміну кола підозрюваних і так далі. Ще кілька ознак класичного детектива в сукупності були названі Н. Н. Вольським: гіпердетермінованістю світу детективу («світ детективу значно більше впорядкований, ніж наше навколишнє життя») [10,76].

Спробуємо виділити основні види детективних жанрів:

Класичний детектив створює досить стандартний стереотип приватного детектива, образ його життя, вчинків, відношенням до навколишнього світу. Стандартне й відношення детектива до поліції. За деякими виключеннями воно негативне. Як правило, поліція не здатна розкрити злочин і своїми діями лише заважає приватному детективу. Хоча герой і допомагає поліції, але тільки він один здатний розслідувати злочин [5,102].

Детектив закритого типу, піджанр, звичайно є найбільш відмінний від канонів класичного детектива. Сюжет будується на розслідуванні злочину, скоєного у відповідному місці, де є обмежений набір персонажів. Нікого стороннього в даному місці бути не може, так щоб злочин міг бути зроблений тільки кимсь із присутніх. Розслідування ведеться тим хто перебуває у місці здійснення злочину, за допомогою інших героїв.

Додаткова психологічна напруга створюється тим фактом, що злочинцем повинен виявитися хтось із добре відомих людей, що перебувають поряд. Іноді в детективі закритого типу відбувається ціла серія злочинів (зазвичай – вбивство), у результаті якого кількість підозрюваних постійно скорочується – наприклад, Сиріл Хейр «Чисто англійське вбивство», Агата Крісті, «Десять негрят (роман)», Борис Акунін, «Левіафан» [7, 59].

Психологічний детектив може трохи відступати від класичних канонів завдяки стереотипному поводженню й типовій психології героїв. Звичайно, розслідується злочин, скоєний за особистими мотивами (заздрість, помста), і основним елементом розслідування стає вивчення особистісних якостей підозрюваних, їх нахилів, болючих точок, переконань, забобонів, вивчення минулого. Існує школа французького психологічного детектива. Основними представниками є: Нарсежак Буало – «Вовчиці», «Та, якої не стало», «Морські ворота»; Себастьєн Жапрізо – «Дама в окулярах і з рушницею в автомобілі»; Ноель Калеф – «Ліфт на ешафот» .

Історичний детектив, історичний роман з детективною інтригою. Дія відбувається в минулому, або ж у сьогоденні розслідується стародавній злочин, наприклад: Умберто Еко «Ім'я Рози»; Гілберт Кійт Честертон «Патер Браун» («Батько Браун »); Нарсежак Буало «У зачарованому лісі»; Еллері Куїн «Невідомий рукопис доктора Уотсона» .

Іронічний детектив, детективне розслідування описується з гумористичної точки зору. Найчастіше твори, написані в такому ключі , пародіюють штампи детективного роману. Представники: Ван Гулік Роберт «Суддя Ді за роботою» .

Фантастичний детектив, роман на межі фантастики й детективу. Дія може відбуватися в майбутньому, альтернативному сьогоденні або минулому, у повністю вигаданому світі, наприклад: Станіслав Лем «Розслідування», «Дізнання»; Ерік Френк Расселл «Буденна робота», «Оса»; Айзек Азімов цикли «Лаккі Старр – космічний рейнджер» [9, 67].

За час свого існування детективний роман перетерпів істотну еволюцію. У цій еволюції можна виділити дві головні лінії розвитку. Одна була пов'язана із захистом буржуазного суспільства й всього комплексу пов'язаних з ним інститутів. Інша служила викриттю й нещадній критиці капіталізму. Тому поряд з детективами, зробленими по шаблонах «масової культури», існують і романи викривальні, пов'язані із традиціями критичного реалізму.

Ця викривальна тенденція найбільше повно була представлена в новому типі детективного роману, що одержав назву «твердого» детектива (Деякі автори перекладають термін «hard-boiled» як «чорний» детектив). Ми вважаємо, такий переклад неточним, тому що він створює асоціацію з «чорним романом », з яким детектив 20-х років не має нічого спільного. Більше правильним, на наш погляд , буде термін «твердий» або «жорстокий» [13, 11].

Поряд із класичним детективом наприкінці 20-х – початку 30-х років формується «твердий» детективний роман, у багатьох своїх рисах різко відрізняється від класичного детективу. Він був створений у США в колі письменників, що об'єднувалися навколо журналу «Блек меск». Серед них був такий серйозний і талановитий письменник, як Дешиел Хеммет. У цьому жанрі починають писати й багато інших популярних письменників: Ерл Гарднер, Картер Браун, Росс Макдональд, Раймонд Чендлер.

Зростаючої популярності «твердого» детектива багато в чому сприяли засоби масової інформації, особливо радіо, телебачення й кінематограф. В 40-х роках були екранізовані романи Д. Хеммета «Мальтійський сокіл», Р.Чендлера «Довге прощання», які й дотепер є класикою детективного кінематографу [13,54].

Політичний детектив, один з досить далеких від класичного детектива жанрів. Основна інтрига будується навколо політичних подій і суперництва між різними політичними або бізнес-діячами й силами. Часто буває також, що головний герой сам по собі далекий від

політики, однак, розслідуючи справу, натикається на перешкоду розслідуванню з боку «в лади багатих» або розкриває яку-небудь змову. Відмінною рисою політичного детектива є (хоч і не обов'язково) можлива відсутність повністю позитивних героїв, крім головного. Даний жанр нечасто зустрічається в чистому виді, однак може бути складовою частиною твору. Наприклад, А.Хол «Берлінський меморандум (Меморандум Квіллера)», Р.Ладлем «Спадок Скарлатті», Г.Г.Маркес «Недобрий час».

Отже, ми дійшли висновків, що історія детективного жанру простежується з глибокої давнини. Його елементи виявляють у Біблії, казках, середньовічній китайській новелістиці. Відомою точною датою народження детективного жанру – квітень 1841 року, коли в одному з американських журналів уперше з'явилася новела талановитого американця Едгара Алана По «Убивство на вулиці Морґ». Основними видами детективного жанру є: класичний детектив, детектив закритого типу, психологічний детектив, історичний детектив, іронічний детектив, фантастичний детектив, «твердий детектив», політичний детектив. Детективна література дає багатий матеріал для дослідження. У контексті світової літератури цей жанр виборює своє місце серед інших і користується великим попитом у читацького загалу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адамов А. Мой любимый жанр – детектив / А.Адамов. – Москва: Советский писатель, 1980.
2. Винниченко В. Поклади золота / В.Винниченко // Березіль. – 1991. – № 3-5.
3. Гессе Г. Пять эссе о книгах и читателях / Г.Гессе. // Иностранная литература. – 2004. – №10. – С. 231.
4. Громяк Р.Т. Літературний словник-довідник / Р.Т.Громяк. – Київ, 1997. – 607 с.
5. Іванов А. Детектив: занепад чи розквіт? / А.Іванов // Всесвіт. – №10. – 1990. – С. 155.
6. Кестхейи Т. Анатомия детектива: Следствие по делу о детективе / Т.Кестхейи. – Будапешт, 1989. – 229 с.
7. Костюк Г. Про «Поклади золота» // Березіль. – 1991. – № 5. – С. 76-84.
8. Мелетинский Е.М. Историческая поэтика новеллы / Е.М.Мелетинский. – М.: Наука, 1990. – 275 с.
9. Новікова Н. Символіка детективу / Н.Новікова, О.Барабан // Зарубіжна література. – 1998.
10. Руднев В.П. Словарь культуры XX века / В.П.Руднев. – Москва: Аграф, 1997. – 384 с.
11. Строев А.В. Как сделать детектив / А.В.Строев // Радуга. – 1990. – С. 320.
12. Шестаков В.П. Мифология XX века: Критика теории и практики буржуазной «массовой культуры» / В.П.Шестаков // Искусство. – 1988. – С. 224.
13. Ruhm H. The Hard-Boiled Detective: Stories from Black Mask / H.Ruhm. — Magazine, 1977. – 396 p.
14. Volsky N.N. Linguistic anthropology. Introduction to the science of man / N.N.Volsky. // NGPU. – 2004. – С. 238.

Науковий керівник: докт. пед. наук, проф., завідувач кафедри міжкультурної комунікації та історії світової літератури РДГУ Пелех Людмила Романівна

ЗМІСТ

Секція 1. Фонетична, лексична та граматична системи мови і методи їх досліджень..4	
Абділлаєва Є.І. ЯВИЩЕ ПРЕФІКСАЦІЇ В СФЕРІ НІМЕЦЬКОГО ДІЄСЛОВА.....	4
Авдєєв О.В. АБРЕВІАЦІЯ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	6
Барничко М.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕРМІНІВ В АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ З ПРОБЛЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	12
Васильків Л.С. УСТАЛЕНІ ПОРІВНЯННЯ В СИСТЕМІ ФРАЗЕОЛОГІЇ: ПОНЯТТЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО ПОРІВНЯННЯ, ЙОГО КАТЕГОРІАЛЬНІ ОЗНАКИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ.....	15
Вінничук В.П. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДСТАВИ СПІВВІДНОШЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМАТИКИ	19
Вірт О.М. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ АНГЛІЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ	22
Гембік Н. М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ ЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ОСНОВІ ФРАНЦУЗЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	25
Гребенюк Ю. К. ЕТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТІВ ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	28
Давидович Х.В. ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ СТВЕНА КІНГА «СЯЙВО»).....	33
Левіновська О.К. СТИЛІСТИЧНО-ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА В РОМАНІ В.С.БЕРРОУЗА «NAKED LUNCH».....	38
Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ	43
Мамчур І.С. ОСНОВНІ ВИДИ ВІДМІННОСТЕЙ ЛЕКСИЧНОГО СКЛАДУ БРИТАНСЬКОГО Й АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	48
Панасюк У.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ І НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ КОНЦЕПТУ LOVE У РОМАНІ-ДИСТОПІЇ ЛОРЕН ОЛІВЕР «DELIRIUM».....	51
Панченко О.О. ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В КАЗКАХ ЛЬЮЇС КЕРРОЛЛА.....	55
Прокопчук Я.П. СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ МОВНОГО ПОРТРЕТА ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ВБИВСТВО ЗЕЛЬБА» ГЕРХАРДА ЗЕЛЬБА	60
Прусова Н.А. АНАЛІЗ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ Д.ЛОУРЕНСА «SONS AND LOVERS»	63
Собіпан Є.О. КОНЦЕПТ «БІЛЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	66
Сологуб А.М. ДО ПИТАННЯ ПРО МОВНУ КАРТИНУ СВІТУ	69
Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА	72
Стешина А.І. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ У РЕКЛАМНОМУ ТЕКСТІ	75
Федорчук Т. І. АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОГРУПА «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ»: СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ.....	78

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Федюра М.Ю. ОСНОВНЫЕ СПОСОБЫ СЛОВООБРАЗОВАНИЯ ОККАЗИОНАЛЬНЫХ СЛОВ В ТВОРЧЕСТВЕ Р.РОЖДЕСТВЕНСКОГО	81
Чік Є.А. ХУДОЖНЄ ПОРІВНЯННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІДІОСТИЛЮ ДОННИ ТАРТТ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ЩИГОЛЬ»)	86
Щипанська М.А. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛЕКСЕМ DIE SCHULD/SCHULD У МОВЛЕННЄВМУ ПОРТРЕТІ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ПРАВОСУДДЯ ЗЕЛЬБА»	90
Яремко Т. М. СТРУКТУРНІЕ І ФУНКЦІОНАЛЬНІЕ ОСОБЕННОСТИ ГАЗЕТНЫХЗАГОЛОВКОВ (НА МАТЕРІАЛІ РУССКО- І АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ГАЗЕТ УКРАИНЫ)	94
Секція 2. Міжкультурна комунікація в аспекті сучасних лінгвістичних досліджень.	99
Бабич І.С. ТОПОНІМІКА НІМЕЧЧИНИ.....	99
Басовець І.М. ВЕРБАЛЬНЕ УВИРАЗНЕННЯ КОНЦЕПТУ «ВОРОГ» У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ ТА США(П.ПОРОШЕНКА ТА Д.ТРАМПА).....	101
Бездіжа А.О. КОНЦЕПТ «КУЛІНАРІЯ» В РОМАНІ П.МЕЙЛА «A YEAR IN PROVENCE»	107
Карашевич А.В. ФРАЗОВІ ДІЄСЛОВА В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	110
Ковальчук О.В. КЛАСИФІКАЦІЯ СУЧАСНОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю.....	113
Немеришина М.В. СПЕЦИФІКА СЕМАНТИЧНОГО ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	118
Юношева Т.М. ІДЕОГРАФІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ.....	124
Секція 3. Теорія і практика перекладу.	128
Аршенюк Є.М. СИНОНІМИ ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ВАРІАТИВНОСТІ	128
Бакутіна П.В. ЛІНГВОПРАГМАТИКА ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ХУДОЖНІХ І МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ.....	131
Володько А.П. СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ТВОРІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ J.D.SALINGER «THE CATCHER IN THE RYE»)	134
Гнатенко С.О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ «ВІДСОТКИ ПРИ ШОППІНГУ»	139
Гузаїрова С.Р. TRANSLATION OF INFINITIVE CONSTRUCTIONS BY MEANS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE (based on Jane Austen' novel <i>Pride and Prejudice</i>)	141
Єлдирьова В.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ СУБ'ЄКТНОЇ ІНФІНІТИВНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	143
Куропятник В.В. ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	146
Лосіч О.Ю. ПРИЧИНИ ПОЯВИ НЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ВПЛИВОМ ПЕРЕКЛАДУ	149

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Мандзюк Б.Р. ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЛЬ ІДІОЛЕКТІВ ДЛЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖІВ АНГЛОМОВНИХ ФІЛЬМІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ФІЛЬМУ “THE BFG”)	153
Потапкова Г.І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПАСИВНОГО СТАНУ ДІЄСЛОВА В ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОМУ СТИЛІ	156
Різничук О.В. ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	159
Садієва Г.А.к. РОЛЬ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ НЕОЛОГІЗМІВ, СПОСОБИ ЇХ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ.....	163
Тищенко Н.С. ПРИЧИНИ ТА ТИПИ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ	167
Секція 4. Актуальні проблеми літературознавства.....	171
Бухало К.О. PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF NARRATIVE LEVEL OF GRAPHIC NOVELS.....	171
Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ГОТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	177
Засць А.О. РОМАН МЕРІ ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ» У КОНТЕКСТІ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА КУЛЬТУРИ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ.....	180
Каленюк І.П. «НОВИЙ ЖУРНАЛІЗМ» ЯК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧЕ ЯВИЩЕ	184
Кірея Г.І. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ НАВАНТАЖЕННЯ АНТРОПОНІМІВ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ	188
Наумюк В.М. ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ЕПІГРАФІВ ЕДГАРА АЛЛАНА ПО	192
Павлунь М.В. ТРИЛОГІЯ ДЖ.ТОЛКІНА «ВОЛОДАР ПЕРСНІВ»: ОСОБЛИВОСТІ.....	195
Пікуль Т.В. ЕКФРАЗИС ЯК СКЛАДОВА ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ ТА ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ (НА ОСНОВІ ТВОРЧОСТІ П.ЗЮСКІНДА).....	198
Савчук Т.О. ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ ЯК «МЕСЕДЖ» КРЕАЛІЗОВАНОГО ТЕКСТУ	200
Сардарян М.В. ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ ТА ОСНОВНІ ОБРАЗИ-ЗНАКИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ П.КОЕЛЬЙО (НА ОСНОВІ РОМАНУ «ВЕРОНІКА ВИРІШУЄ ПОМЕРТИ»)	206
Сопилюк М.Н. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТИПОЛОГІЯ ЖАНРУ ДЕТЕКТИВУ У КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ	211
Секція 5. Новітні методики навчання іноземних мов.	215
Гонгало В.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ АКТИВНОГО СЛОВНИКОВОГО МІНІМУМУ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ СЛІВ З КОНТЕКСТУ	215
Євтушок В.П. ЗАСОБИ МЕДІАОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ РОЛЬ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	218
Косюк М.М. СУЧАСНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: КОМУНІКАТИВНИЙ ТА КОНСТРУКТИВІСЬКИЙ МЕТОДИ	222
Кулик Н.В. ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ОСНОВІ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ	226
Кучер Т.С. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕНСИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ГОВОРІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	231

Лепуга О.В. ВИКОРИСТАННЯ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ	235
Гронь Л.В., Лоза М.П. ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ РОЛЬОВИХ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	241
Лущик К.І. КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	245
Примич Г.М. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	248
Рибак Ю.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В АУДІЮВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	253
Сидорчук Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДРАМАТИКО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	257
Туровська А.С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	260
Харчук В.О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛСКК УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ	266
Шадура К.М. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	269

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Відповідальний за підготовку збірника до видання *Воробйова І.А.*

Комп'ютерна верстка *Воробйова І.А.*